

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR
ANDOROS KUNIGAIKŠTYSTĖS VYRIAUSYBĖS**

SUTARTIS

**DĖL PAJAMŲ BEI KAPITALO Dvigubo apmokestinimo panaikinimo
IR MOKESČIŲ SLĖPIMO IR VENGIMO PREVENCIJOS**

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Andoros Kunigaikštystės Vyriausybė,

siekdamos toliau plėtoti ekonominius santykius ir stiprinti tarpusavio bendradarbiavimą mokesčių srityje,

norėdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo panaikinimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos, nesukuriant neapmokestinimo ar mažesnio apmokestinimo per mokesčių slėpimą ar vengimą (įskaitant per susitarimus dėl palankesnių sutarčių sąlygų, kuriais siekiama įgyti šioje Sutartyje numatytas lengvatas trečiųjų šalių rezidentų netiesioginei naudai),

s u s i t a r ė:

1 straipsnis

Asmenys, kuriems taikoma sutartis

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis

Mokesčiai, kuriems taikoma sutartis

1. Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos vietos valdžia, nesvarbu, kokių būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, viso kapitalo arba nuo pajamų arba kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo turto vertės padidėjimo pajamų, gaunamų iš kilnojamojo arba nekilnojamojo turto perleidimo, mokesčiai nuo visų įmonių mokamų algų ar darbo užmokesčio sumų, taip pat mokesčiai nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Šiuo metu galiojantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, yra šie:

a) Lietuvoje:

- (i) pelno mokestis;
- (ii) pajamų mokestis;

(iii) nekilnojamojo turto mokestis;

(toliau – „Lietuvos mokestis“);

b) Andoroje:

(toliau – „Andoros mokestis“).

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašiams mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos papildomai arba vietoj buvusių mokesčių. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys vieni kitiems praneša apie bet kokius reikšmingus mokesčių įstatymų pakeitimus.

3 straipsnis Bendrosios apibrėžtys

1. Šioje Sutartyje, jeigu pagal kontekstą nereikalaujama kitaip:

a) sąvoka „Lietuva“ – Lietuvos Respublika, o vartojant geografinę prasme – Lietuvos Respublikos teritorija, kurioje ji įgyvendina savo valstybės suverenitetą, taip pat kitos teritorijos, kuriose ji, vadovaudamasi tarptautine teise, įgyvendina savo suverenias teises ar vykdo jurisdikciją;

b) sąvoka „Andora“ –

c) sąvokos „Susitariančioji Valstybė“ ir „kita Susitariančioji Valstybė“ – Lietuva arba Andora, kaip reikalauja kontekstas;

d) sąvoka „asmuo“ apima fizinį asmenį, bendrovę ir bet kurią kitą asmenų organizaciją;

e) sąvoka „bendrovė“ – bet kuri korporacinė organizacija arba bet kuris subjektas, kuris mokesčių tikslais laikomas korporacine organizacija;

f) sąvokos „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ – atitinkamai įmonė, kurią organizuoja Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonė, kurią organizuoja kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;

g) sąvoka „tarptautinis vežimas“ – tai vežimas laivu ar orlaiviu, išskyrus atvejus, kai laivas ar orlaivis kursuoja tik tarp vietovių, esančių Susitariančiojoje Valstybėje, ir įmonė, naudojanti tuos laivus ar orlaivius nėra tos Valstybės įmonė;

h) sąvoka „kompetentingas asmuo“:

(i) Lietuvoje – finansų ministras arba jo įgaliotas atstovas;

(ii) Andoroje –

i) sąvoka „nacionalinis subjektas“:

(i) bet kuris fizinis asmuo, turintis Susitariančiosios Valstybės pilietybę;

(ii) bet kuris juridinis asmuo, bendrija arba asociacija, įgijusi tokį statusą pagal Susitariančiosios Valstybės galiojančius įstatymus;

j) sąvoka Valstybėje esantis „pripažintas pensijų fondas“ – toje Valstybėje įsteigtas subjektas ar struktūrinis vienetas, vadovaujantis tos Valstybės mokesčių įstatymais laikomas atskiru asmeniu, o Lietuvos atveju – ir Lietuvos pensijų fondas Lietuvos mokesčių tikslais, ir kuris:

(i) įsteigtas ir veikia išimtinai arba beveik išimtinai tam, kad administruotų arba skirtų pensijų išmokas ir papildomas ar nepagrindines išmokas asmenims, ir yra reguliuojamas tos Valstybės arba vieno iš jos politinių padalinių arba vietos valdžios; arba

(ii) įsteigtas ir veikia išimtinai arba beveik išimtinai tam, kad investuotų lėšas siekiant naudoti i papunktyje nurodytiems subjektams ar struktūriniais vienetais arba, Lietuvos atveju – investuotų pensijų kaupimo bendrovės, kuri yra Lietuvos rezidentė, atskirtą neapmokestinamą turtą.

2. Susitariančiajai Valstybei kuriuo nors metu taikant šią Sutartį, bet kuri joje neapibrėžta sąvoka, jei kontekstas nereikalauja kitaip, turi tokią reikšmę, kokią jis tuo metu turi pagal tos Valstybės mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis, įstatymus; bet kokia sąvokos reikšmė pagal taikomus tos Valstybės mokesčių įstatymus turi viršenybę prieš reikšmę, kuri šiai sąvokai suteikiama pagal kitus tos Valstybės įstatymus.

4 straipsnis **Rezidentas**

1. Šioje Sutartyje sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ – bet kuris asmuo, kuriam pagal tos Valstybės įstatymus nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, įmonės registravimo vietos, vadovybės buvimo vietos arba kuriuo nors kitu panašiu pagrindu joje nustatyta prievolė mokėti mokesčius; sąvoka taip pat apima tą Valstybę ir bet kurią jos vietos valdžią bei pripažintą pensijų fondą. Tačiau ši sąvoka neapima asmens, kuriam toje Valstybėje nustatyta prievolė mokėti mokesčius tik todėl, kad toje Valstybėje turi pajamų šaltinį arba kapitalo.

2. Jei pagal 1 dalies nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas nustatomas taip:

a) jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą; jei jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, su kuria jo asmeniniai ir ekonominiai ryšiai yra glaudesni (gyvybinių interesų centras);

b) jei negalima nustatyti, kurioje Valstybėje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jei nė vienoje iš Valstybių jis neturi nuolatinės gyvenamosios vietos, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;

c) jei jis paprastai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nė vienoje iš jų, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra;

d) jei jis yra abiejų Valstybių arba nėra nė vienos jų nacionalinis subjektas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys klausimą sprendžia abipusiu susitarimu.

3. Jei pagal 1 dalies nuostatas asmuo, išskyrus fizinį asmenį, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu. Jei tokio susitarimo nėra, pagal šią Sutartį toks asmuo negali reikalauti, kad jam būtų taikomos šioje Sutartyje numatytos lengvatos ar atleidimas nuo mokesčio, išskyrus tiek, kiek ir tokiu būdu, kaip jos gali būti taikomos pagal Susitariančiųjų Valstybių kompetentingų asmenų susitarimą.

5 straipsnis **Nuolatinė buveinė**

1. Šioje Sutartyje sąvoka „nuolatinė buveinė“ – tai nuolatinė komercinės-ūkinės veiklos vieta, per kurią vykdoma visa įmonės komercinė-ūkinė veikla arba jos dalis.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

- a) vadovybės buvimo vietą;
- b) filialą;
- c) įstaigą;
- d) gamyklą;
- e) dirbtuvę;
- f) kasyklą, naftos arba dujų gręžinį, karjerą arba kitą gamtos išteklių gavybos vietą.

3. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ taip pat apima:

a) statybos aikštelę, statybos, surinkimo ar instaliavimo projektą, bet tik tada, jei tokia aikštelė arba projektas trunka ilgesnį kaip dvylikos mėnesių laikotarpį;

b) paslaugų teikimą, įskaitant konsultacines paslaugas, kurias teikia Susitariančiosios Valstybės įmonės tokiam tikslui pasamdyti darbuotojai arba kitas personalas, bet tik tada, jei tokio pobūdžio veikla (tam pačiam ar susijusiam projektui) kitos Susitariančiosios Valstybės teritorijoje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu ar pasibaigiančiu tais fiskaliniais metais, ištiesai arba su pertraukomis trunka ilgiau kaip 183 dienų.

4. Siekiant nustatyti, ar buvo viršytas 3 dalies a) punkte nurodytas laikotarpis:

a) jeigu Susitariančiosios Valstybės įmonė vykdo veiklą kokioje nors kitos Susitariančiosios Valstybės vietoje, kuri yra statybų aikštelė, statybos, surinkimo ar instaliavimo projektas, vienu ar skirtingais laikotarpiais, kurie bendrai trunka ilgiau nei 30 dienų, bet neviršijant minėtoje nuostatoje nurodyto laikotarpio; ir

b) jeigu susijusią veiklą toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje vykdo viena ar daugiau su pirmiau minėta įmone glaudžiai susijusių įmonių toje pačioje statybų aikštelėje, statybų, surinkimo ar instaliavimo projekte skirtingais laikotarpiais, kurių kiekvienas ilgesnis nei 30 dienų,

šie skirtingi laikotarpiai pridedami prie bendro laikotarpio, per kurį pirmiau minėta įmonė vykde veiklą toje statybų aikštelėje, statybų, surinkimo ar instaliavimo projekte.

5. Nepaisant šio straipsnio ankstesnių nuostatų, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) patalpų, kurios skirtos tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti įmonei priklausančius gaminius arba prekes, naudojimo;

b) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti, laikymo;

c) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik perdirbti kitoje įmonėje, laikymo;

d) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik įsigyti įmonei reikalingų gaminių arba prekių arba rinkti jai reikalingą informaciją, laikymo;

e) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kurio kito parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio įmonei skirtai veiklai vykdyti, laikymo;

f) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriam šios dalies a – e punktuose išvardytos veiklos deriniui, laikymo, jei visa tokios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, sąlygojama tokio derinio, yra parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio.

6. 5 dalis netaikoma nuolatinės veiklos vietai, kuria įmonė naudojasi ar kurią išlaiko, jei ta pati įmonė ar su ja glaudžiai susijusi įmonė vykdo veiklą toje pat ar kitoje vietoje toje pačioje Susitariančiojoje Valstybėje:

a) ta vieta ar kita vieta yra įmonės ar su ja glaudžiai susijusios įmonės nuolatinė buveinė pagal šio straipsnio nuostatas arba

b) nuolatinės veiklos vietos bendra veikla, kuri yra dviejų įmonių toje pačioje vietoje arba tos pačios įmonės ar glaudžiai susijusių įmonių dviejose vietose vykdomos veiklos derinio rezultatas, nėra parengiamoji arba papildoma,

jeigu dviejų įmonių toje pačioje vietoje arba tos pačios įmonės ar glaudžiai susijusių įmonių dviejose vietose vykdoma veikla yra papildomos funkcijos, kurios yra nuoseklios ūkinės veiklos dalis.

7. Nepaisant 1 ir 2 dalių nuostatų, tačiau atsižvelgiant į 8 dalį, jeigu asmuo įmonės vardu veikia Susitariančiojoje Valstybėje ir taip veikdamas įprastai sudaro sutartis arba įprastai jam tenka pagrindinis vaidmuo sudarant sutartis, kurios įprastai sudaromos be esminių įmonės daromų pakeitimų, o šios sutartys yra sudaromos:

a) įmonės vardu ar

b) siekiant perduoti įmonei priklausančią nuosavybę ar nuosavybę, kuria įmonė turi teisę naudotis arba suteikti teisę naudotis įmonei priklausančia nuosavybe ar nuosavybe, kuria įmonė turi teisę naudotis, ar

c) dėl įmonės paslaugų teikimo,

laikoma, kad ta įmonė turi nuolatinę buveinę toje Susitariančiojoje Valstybėje bet kokiai veiklai, kurios tas asmuo imasi įmonės vardu, nebent tokia veikla, jeigu ją vykdytų įmonė per nuolatinę Susitariančiojoje Valstybėje esančią šios įmonės veiklos vietą (kitą nei nuolatinės veiklos vietą, kuriai taikoma 6 dalis), nesuteiktų pagrindo laikyti, kad ta nuolatinės veiklos vieta yra nuolatinė buveinė pagal 5 dalies nuostatas.

8. Nelaikoma, kad įmonė Susitariančiojoje Valstybėje turi nuolatinę buveinę, jei ji toje Valstybėje vykdo komercinę-ūkinę veiklą per brokerį, komisieronierių arba bet kurį kitą nepriklausomo agento statusą turintį agentą, jei tokia šių asmenų veikla yra jų įprastinė komercinė-ūkinė veikla. Tačiau kai toks agentas veikia vien tik arba beveik vien tik tos įmonės ar kelių įmonių, su kuriomis jis yra glaudžiai susijęs, vardu, pagal šią dalį jis nėra laikomas nepriklausomą statusą turinčiu agentu bet kurios iš šių įmonių atžvilgiu.

9. Šio straipsnio tikslais asmuo ar įmonė yra glaudžiai susiję su įmone, jeigu, remiantis visais reikšmingais faktais ir aplinkybėmis, jie kontroliuoja vienas kitą arba juos abu kontroliuoja tie patys asmenys ar įmonės. Bet kuriuo atveju asmuo ar įmonė laikomi glaudžiai susijusiais su įmone, jeigu kuriam nors iš jų tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau nei 50 proc. kito asmens turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. visų bendrovės akcijų vertės ir suteikiamų balsų ar bendrovės nuosavybės) arba jeigu kitam asmeniui ar įmonei tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau kaip 50 proc. asmens ir įmonės ar dviejų įmonių turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. visų bendrovės akcijų vertės ir suteikiamų balsų ar bendrovės nuosavybės).

10. Tai, kad bendrovė, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kitos bendrovės, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri vykdo komercinę-ūkinę veiklą (per nuolatinę buveinę arba kitaip) toje kitoje Valstybėje, savaime dar nereiškia, kad viena šių bendrovių yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

Pajamos iš nekilnojamojo turto

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės arba miško ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka „nekilnojamasis turtas“ turi tokią reikšmę, kokią jis turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas nekilnojamasis turtas yra, įstatymus. Ši sąvoka bet koku atveju taip pat taikoma ir turtui, papildančiam nekilnojamąjį turtą, gyvuliams ir žemės bei miško ūkyje naudojamai įrangai, teisėms, kurioms taikomos įstatymų, reglamentuojančių nuosavybės teises į žemę nuostatos, opcionui ar panašiai teisei įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto uzufruktui ir teisėms į kintamas arba pastovias išmokas kaip atlyginimą už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtos išteklių eksploatavimą arba už teisę juos eksploatuoti; laivai ir orlaiviai nelaikomi nekilnojamuoju turtu.

3. 1 dalies nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet koku kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą, įskaitant pajamas iš nekilnojamojo turto perleidimo.

4. Kai nuosavybės teisė į akcijas arba kitas korporacines teises bendrovėje suteikia tokių akcijų arba korporacinių teisių savininkui teisę į bendrovės turimą nekilnojamąjį turtą, pajamos, gaunamas tiesiogiai naudojant, nuomojant arba koku kitu būdu naudojantis tokia teise, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nekilnojamasis turtas yra.

5. 1, 3 ir 4 dalių nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti.

7 straipsnis

Komercinės-ūkinės veiklos pelnas

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jei įmonė nevykdo komercinės-ūkinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė komercinę-ūkinę veiklą vykdo minėtu būdu, įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik tokia jo dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 dalies nuostatas, kai Susitariančiosios Valstybės įmonė vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas toks pelnas, kokį ji galėtų gauti, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pat arba panašia veikla tokiomis pat arba panašiomis sąlygomis ir veiktu visiškai nepriklausomai nuo įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti su nuolatine buveine susijusias išlaidas, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, patirtas toje Valstybėje, kurioje nuolatinė buveinė yra, arba kitur. Išlaidos, kurias Susitariančioji Valstybė leidžia atimti nustatant nuolatinės buveinės pelną, apima tik tas išlaidas, kurias galima atimti pagal tos valstybės vidaus įstatymus.

4. Jei Susitariančiojoje Valstybėje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną proporcingai paskirstant visą įmonės pelną įvairiems jos padaliniams, 2 dalies nuostatos netrukdo tai Susitariančiajai Valstybei nustatyti apmokestinamąjį pelną tokiu įprastu proporcingo paskirstymo būdu; tačiau taikomas proporcingo paskirstymo metodas turi būti toks, kad jo rezultatai neprieštarautų šiame straipsnyje išdėstytiems principams.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jei ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.

6. Taikant ankstesnes šio straipsnio dalis, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu metodu, jei neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamas, kurios atskirai aptariamose kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos neturi įtakos kitų straipsnių nuostatomis.

8 straipsnis

Tarptautinis jūrų ir oro transportas

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas tarptautiniam vežimui naudojant laivus arba orlaivius, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant susivienijime, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje arba tarptautinėje agentūroje.

9 straipsnis

Susijusios įmonės

1. Tuo atveju, kai:

a) Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale, arba

b) tie patys asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale,

ir kiekvienu atveju tų dviejų įmonių tarpusavio komerciniuose arba finansiniuose santykiuose sudaromos arba nustatomos sąlygos, besiskiriančios nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jei nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl tokių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaičiuojamas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Kai Susitariančioji Valstybė įskaičiuoja į tos Valstybės įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirmiau minėtos Valstybės įmonei, jei tarp tų dviejų įmonių būtų sudarytos tokios sąlygos, kokios yra tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja joje imamo tokio pelno mokesčio sumą. Nustatant, kaip šią sumą reikia koreguoti, atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o prireikus Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis Dividendai

1. Dividendai, kuriuos bendrovė, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis dividendų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip:

a) __ procentų bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra bendrovė (išskyrus bendriją), kuri dividendus mokančioje bendrovėje per 365 dienų laikotarpį, apimančią dividendų mokėjimo dieną (apskaičiuojant šį laikotarpį, neatsižvelgiama į nuosavybės teisių pokyčius, kurie yra tiesiogiai susiję su tokia akcijas turinčios ar dividendus mokančios bendrovės reorganizacija, kaip susijungimas ar skaidomoji reorganizacija) tiesiogiai turi ne mažiau kaip __ procentų kapitalo;

b) __ procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Ši dalis neturi įtakos bendrovės pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimui.

3. Šiame straipsnyje sąvoka „dividendai“ – tai pajamos iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamos iš kitų teisių, kurios pagal Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstanti bendrovė, įstatymus yra apmokestinamos kaip pajamos iš akcijų.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Kai bendrovė, kuri yra Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelno arba pajamų iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė negali apmokestinti bendrovės mokamų dividendų jokių mokesčių, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai yra mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai holdingas, už kurį yra mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatine buveine arba nuolatine baze; taip pat negali apmokestinti bendrovės nepaskirstyto pelno mokesčių, taikomu bendrovės nepaskirstytam pelnui, netgi tuo atveju, kai mokamus dividendus arba nepaskirstytą pelną, visus arba jų dalį, sudaro pelnas arba pajamos, susidarantys toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis **Palūkanos**

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip ____ procentų bendros palūkanų sumos.

3. Nepaisant 2 dalies nuostatų, palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje, kurias gauna ir kurių faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas atleidžiamos nuo mokesčių pirmiau minėtoje Valstybėje, jeigu palūkanas gauna:

(a) Valstybė ar jos vietos valdžia;

(b) Centrinis bankas;

(c) finansų įstaiga, kuri nėra susijusi su mokėtoju ir veikia su juo visiškai nepriklausomai. Šiame straipsnyje terminas "finansų įstaiga" reiškia kredito įstaigą, kuriai taikomi kapitalo pakankamumo reikalavimai ir kredito rizikos reguliavimas, atitinkantys tarptautinius reguliuojamos bankininkystės veiklos kapitalo reikalavimų standartus, kaip nustatyta Bazelio susitarime, arba;

(d) pripažintas pensijų fondas.

4. Šiame straipsnyje sąvoka „palūkanos“ – pajamos iš bet kokios rūšies skolinių reikalavimų, nesvarbu, ar jos užtikrintos įkeitimu, ar ne, ir ar jos suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne, ar ne, ypač pajamos iš vyriausybės vertybinių popierių ir iš obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis arba skoliniais įsipareigojimais susijusias premijas ir laimėjimus. Sankcijos už pavėluotus mokėjimus pagal šį straipsnį nelaikomos palūkanomis.

5. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o skolinis reikalavimas, už kurį mokamos palūkanos, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai palūkanas mokantis asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tokios palūkanos priskiriamos tai nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, tada laikoma, kad tokios palūkanos susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

7. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens palūkanų suma, tenkanti skoliniui reikalavimui, už kurį jos mokamos, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

Honorarai

1. Honorarai, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje, kurių faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, apmokestinami tik toje kitoje Valstybėje.

2. Šiame straipsnyje sąvoka „honorarai“ – tai bet kokios rūšies išmokos, gaunamos kaip atlygis už naudojimąsi arba teisę naudotis bet kokiomis literatūros, meno ar mokslo kūrinio, įskaitant kino filmus ir filmus arba įrašus juostose ir kitas vaizdo arba garso atgaminimo priemonės radijo ar televizijos transliacijoms, bet kokio patento, prekių ženklo, dizaino ar modelio, plano, slaptos formulės ar proceso autorių teisėmis, arba už informacija apie pramoninę, komercinę ar mokslinę patirtį.

3. 1 dalies nuostatos netaikomos, jei faktiškasis honorarų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro honorarai, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos mokami honorarai, yra faktiškai susiję su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

4. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens honorarų suma, tenkanti naudojimui, teisei arba informacijai, už kuriuos jie mokami, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis

Turto vertės padidėjimo pajamos

1. Turto vertės padidėjimo pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš 6 straipsnyje nurodyto ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Turto vertės padidėjimo pajamos, gaunamos perleidus kilnojamąjį turtą, sudarantį nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, komercinei-ūkinei veiklai naudojamo turto dalį, arba kilnojamąjį turtą, priskiriamą nuolatinei bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savarankiškų individualių paslaugų teikimui, įskaitant tokias turto vertės padidėjimo pajamas, gaunamas perleidus tokią nuolatinę buveinę (atskirai arba kartu su visa įmone) arba tokią nuolatinę bazę, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Turto vertės padidėjimo pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė, tarptautiniams vežimams naudojanti laivus ar orlaivius, gauna iš tarptautiniams vežimams naudojamų laivų ar orlaivių perleidimo arba iš su tokių laivų ar orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

4. Turto vertės padidėjimo pajamos, gaunamos iš bet kurio kito turto, išskyrus 1, 2 ir 3 dalyse nurodytą turtą, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis **Savarankiškos individualios paslaugos**

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna teikdamas profesines paslaugas arba vykdydamas kitokią savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jei jis neturi nuolatinės bazės, kurią gali reguliariai naudoti savo veiklai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei jis tokią nuolatinę bazę turi, pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Valstybėje, tačiau tik tiek pajamų, kiek jų priskiriama tai nuolatinei bazei. Tuo tikslu, jei fizinis asmuo, kuris yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais fiskaliniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas, laikoma, kad jis turi nuolatinę bazę, kurią gali reguliariai naudoti toje kitoje Valstybėje, o pajamos, gaunamos iš pirmiau minėtos veiklos toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai nuolatinei bazei.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją arba mokomąją veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, teisininkų, inžinierių, architektų, stomatologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis **Su darbo santykiais susijusios pajamos**

1. Atsižvelgiant į 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomasis darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei samdomasis darbas atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Nepaisant 1 dalies nuostatų, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už kitoje Susitariančiojoje Valstybėje atliekamą samdomąjį darbą, apmokestinamas tik pirmiau minėtoje Valstybėje, jei:

a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais fiskaliniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas, ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Nepaisant šio straipsnio ankstesnių nuostatų, atlyginimas, kurį gauna Susitariančios Valstybės rezidentas kaip nuolatinis laivo ar orlaivio įgulos narys už samdomąjį darbą, atliekamą laive arba orlaivyje, kurį tarptautiniam vežimui naudoja Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai laivas ar orlaivis kursuoja tik tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinamas tik pirmiau minėtoje Valstybėje.

16 straipsnis

Direktorių atlyginimai

Direktorių atlyginimai ir kitos panašios išmokos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip bendrovės, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos arba bet kokio kito panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis

Atlikėjai ir sportininkai

1. Nepaisant 14 ir 15 straipsnių nuostatų, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, pavyzdžiui, teatro, kino, radijo arba televizijos meno darbuotojas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už tokią rezidento individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jei pajamos iš individualios atlikėjo arba sportininko vykdomos tokios veiklos priskiriamos ne atlikėjui arba sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, nepaisant 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatų, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas arba sportininkas šią veiklą vykdo.

18 straipsnis

Pensijos

1. Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 dalies nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje.

2. Nepaisant 1 dalies nuostatų ir laikantis 19 straipsnio 2 dalies nuostatų, pensijos ir kitos panašios periodinės arba vienkartinės išmokos, mokamos pagal vienos Susitariančiosios Valstybės socialinio draudimo teisės aktus, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

19 straipsnis **Valstybės tarnyba**

1. a) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, išskyrus pensiją, kuriuos Susitariančioji Valstybė arba jos vietos valdžia moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei arba valdžiai, apmokestinami tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei tarnyba atliekama toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:

- i) yra tos Valstybės nacionalinis subjektas; arba
- ii) tapo tos Valstybės rezidentu ne tik dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Bet kokia pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Valstybė arba jos vietos valdžia arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už tarnybą tai Valstybei arba valdžiai, apmokestinama tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir nacionalinis subjektas.

3. 15, 16, 17 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos algoms, darbo užmokesčiui ir kitiems panašiams atlyginimams bei pensijoms, mokamiems už darbą, susijusį su Susitariančiosios Valstybės arba jos vietos valdžios vykdoma komercine-ūkine veikla.

20 straipsnis **Studentai**

Išmokos, kurias savo pragyvenimui, mokymuisi arba praktiniam tobulinimuisi gauna studentas, mokinys ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirmiau minėtoje Valstybėje yra tik mokymosi arba praktinio tobulinimosi tikslais, nėra apmokestinamos pirmiau minėtoje Valstybėje, jei tos išmokos gaunamos iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

21 straipsnis **Veikla kontinentiniame šelfe**

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos nepaisant šios Sutarties 4–20 straipsnių nuostatų.

2. Šiame straipsnyje terminas „veikla kontinentiniame šelfe“ – tai Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe vykdoma veikla, susijusi su toje Valstybėje esančio jūros dugno ir grunto bei jų gamtos išteklių žvalgymu arba eksploatavimu.

3. Susitariančiosios Valstybės įmonė, kuri vykdo veiklą kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, atsižvelgiant į 4 dalį, laikoma vykdančia komercinę-ūkinę veiklą toje kitoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę.

4. 3 dalies nuostatos netaikomos, kai veikla kontinentiniame šelfe bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu ar pasibaigiančiu tais fiskaliniiais metais, ištisai arba su pertraukomis trunka ne ilgiau kaip 30 dienų. Nustatant, ar 30 dienų laikotarpio riba viršyta, kai Susitariančios Valstybės įmonė vykdo veiklą kitos Susitariančios Valstybės kontinentiniame šelfe, ir iš esmės panaši veikla tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe kitais laikotarpiais vykdoma vienos ar kelių įmonių, glaudžiai susijusių su pirmiau minėta įmone, kaip suprantama pagal 5 straipsnio 9 dalį, šie skirtingi laikotarpiai pridedami prie laikotarpio, kuriuo veiklą kontinentiniame šelfe vykdė pirmiau minėta įmonė.

5. Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, susijusį su kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe vykdoma veikla, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje, bet tik ta dalis, kuri gaunama už darbą, atliekamą tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe. Tačiau tokie atlyginimai apmokestinami tik pirmiau minėtoje Valstybėje, jei samdomasis darbas atliekamas darbdaviui, kuris nėra tos kitos Valstybės rezidentas, ir toks darbas bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu ar pasibaigiančiu tais fiskaliniiais metais, ištisai arba su pertraukomis trunka ne ilgiau kaip 30 dienų.

6. Turto vertės padidėjimo pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna, perleisdamas:

- a) žvalgymo arba eksploatavimo teises; arba
- b) kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esantį turtą, kurio naudojimas susijęs su tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe vykdoma veikla; arba
- c) akcijas, kurių vertę arba didžiąją jų vertės dalį tiesiogiai arba netiesiogiai sudaro tokios teisės arba toks turtas arba tokios teisės ir toks turtas kartu paėmus;

gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

Šioje dalyje terminas „žvalgymo arba eksploatavimo teisės“ – tai teisės į aktyvus, sukurtus vykdant veiklą kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, arba į tokių aktyvų dalį, arba į naudą iš jų.

22 straipsnis **Kitos pajamos**

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, nesvarbu, kur susidarančios, ir neaptartos šios Sutarties ankstesniuose straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, išskyrus pajamas iš 6 straipsnio 2 dalyje apibrėžto nekilnojamojo turto, jei tokių pajamų gavėjas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra faktiškai susiję su ta nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

23 straipsnis

Kapitalas

1. Kapitalas, sudarytas iš 6 straipsnyje nurodyto nekilnojamojo turto, priklausančio Susitariančiosios Valstybės rezidentui ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, sudarančio nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, komercinei-ūkinei veiklai naudojamo turto dalį, arba iš kilnojamojo turto, priskiriamo nuolatinei bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savarankiškų individualių paslaugų teikimui, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

3. Susitariančiosios Valstybės įmonės, tarptautiniam vežimui naudojančios laivus ir orlaivius, kapitalas, sudarytas iš tokių laivų ir orlaivių ir iš kilnojamojo turto, susijusio su tokių laivų ir orlaivių naudojimu, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

4. Visos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidento kapitalo dalys apmokestinamos tik toje Valstybėje.

24 straipsnis

Dvigubo apmokestinimo panaikinimas

1. Lietuvoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamų arba turi kapitalo, kurie remiantis šia Sutartimi gali būti apmokestinami Andoroje, Lietuva, jei jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, leidžia:

a) iš to rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Andoroje sumokėtam tokių pajamų mokesčiui;

b) iš to rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Andoroje sumokėtam tokio kapitalo mokesčiui.

Tačiau bet kuriuo atveju ta atimama suma neturi būti didesnė už tą prieš atėmimą apskaičiuoto Lietuvos pajamų mokesčio arba kapitalo mokesčio dalį, kuri yra priskiriama atitinkamai pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Andoroje.

Kai Lietuvos rezidentas gauna dalį pajamų ar turi dalį kapitalo, kurie, vadovaujantis šia Sutartimi, apmokestinami tik Andoroje, Lietuva vis tiek gali atsižvelgti į pajamas ir kapitalą, kuriems nebuvo taikomi mokesčiai, apskaičiuojant mokesčių sumą, mokėtiną nuo likusios minėto rezidento pajamų ar kapitalo sumos.

2. Andoroje dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

25 straipsnis

Nediskriminavimas

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalinių subjektų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esant tokioms pat aplinkybėms, ypač rezidavimo požūriu, neturi būti kitokie arba didesni už tos kitos Valstybės nacionalinių subjektų esamą arba galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus. Nepaisant 1 straipsnio nuostatų, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Valstybės tą pačią veiklą vykdančių įmonių apmokestinimas. Ši nuostata neturi būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitariančiąją Valstybę apmokestinant teikti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams kokias nors asmenines nuolaidas, lengvatas arba sumažinimus, kokie yra teikiami jos rezidentams dėl jų civilinio statuso arba šeimyninių aplinkybių.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 7 dalies arba 12 straipsnio 6 dalies nuostatos, palūkanos, honoraras ir kitos išmokos, kuriuos Susitariančiosios Valstybės įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį pelną atimami tokiais pat sąlygomis, kaip ir mokami pirmiau minėtos Valstybės rezidentui. Taip pat bet kokios Susitariančiosios Valstybės įmonės skolos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį kapitalą, atimamos tokiais pat sąlygomis, kaip ir skolos pirmiau minėtos Valstybės rezidentui.

4. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas kapitalas arba jo dalis priklauso vienam arba daugiau kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentų arba yra jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirmiau minėtoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni už pirmiau minėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamą arba galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus.

5. Nepaisant 2 straipsnio nuostatų, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

26 straipsnis

Abipusio susitarimo procedūra

1. Kai asmuo mano, kad dėl vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmų jis yra arba bus apmokestinamas nesilaikant šios Sutarties nuostatų, jis gali, kad ir kokios būtų tų Valstybių vidaus įstatymuose numatytos teisės gynimo priemonės, šiuo klausimu kreiptis į bet kurios Susitariančiosios Valstybės kompetentingą asmenį. Pareiškimas turi būti pateikiamas per trejus metus, skaičiuojant nuo pirmojo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių atsiranda Sutarties nuostatų neatitinkantis apmokestinimas.

2. Jei kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jei jis pats negali rasti patenkinamo sprendimo, jis stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu taip, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas nepaisant Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytų laiko apribojimų.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi išspręsti bet kokius sunkumus arba abejones, kylančius aiškinant arba taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip panaikinti dvigubą apmokestinimą Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarti pagal ankstesnes šio straipsnio dalis, gali vieni su kitais palaikyti tiesioginį ryšį, įskaitant per iš jų pačių arba jų atstovų sudarytą jungtinę komisiją.

27 straipsnis

Keitimasis informacija

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kuri, kaip iš anksto numatoma, yra svarbi įgyvendinant šios Sutarties nuostatas arba vidaus įstatymų, susijusių su Susitariančiųjų Valstybių arba jų politinių padalinių ar vietos valdžios vardu taikomais visų rūšių ir tipų mokesčiais, administravimu ar vykdymu, tiek, kiek jose numatytas apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai. 1 ir 2 straipsniai keitimosi informacija neapriboja.

2. Bet kokia pagal 1 dalį Susitariančiosios Valstybės gauta informacija laikoma slapta tokia pat tvarka, kaip ir informacija, gauta pagal tos Valstybės vidaus įstatymus, ir atskleidžiama tik asmenims arba institucijoms (įskaitant teismus ir administravimo institucijas), dalyvaujantiems mokesčių, kuriems taikoma 1 dalis, apskaičiavime arba rinkime, išieškojime arba su jais susijusiame teisiniame persekiojime arba ginčų nagrinėjime, ar minėtus asmenis arba institucijas prižiūrintiems. Tokie asmenys arba institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Jie gali tokią informaciją atskleisti viešuose teismo posėdžiuose arba teismo sprendimuose. Neatsižvelgiant į pirmiau pateiktas nuostatas, Susitariančiosios Valstybės gauta informacija gali būti naudojama kitais tikslais, kai tokia informacija tokiais kitais tikslais gali būti naudojama pagal abiejų Susitariančiųjų Valstybių įstatymus, o informaciją teikiančios Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo leidžia informaciją taip naudoti.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos jokių būdu neturi būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:

a) vykdyti administracines priemones, kurios neatitinka bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymų ir administravimo praktikos;

b) teikti informaciją, kurios negalima gauti pagal bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymus arba įprastą administravimo tvarką;

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, komercinės-ūkinės veiklos, pramoninę, komercinę arba profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (ordre public).

4. Jeigu Susitariančioji Valstybė prašo informacijos pagal šį straipsnį, kita Susitariančioji Valstybė naudoja savo informacijos rinkimo priemones, kad gautų prašomą informaciją net ir tais atvejais, kai tokia informacija tai kitai valstybei jos mokesčių tikslais nėra reikalinga. Pastarajame sakinyje nurodytam įpareigojimui taikomi 3 dalyje nustatyti apribojimai, tačiau jokių būdu šie apribojimai neturi būti aiškinami kaip leidžiantys Susitariančiai Valstybei atsisakyti teikti informaciją tik dėl to, kad ji nėra suinteresuota tokia informacija vidaus tikslais.

5. Jokių būdu 3 dalies nuostatos neturi būti aiškinamos kaip leidžiančios Susitariančiai valstybei atsisakyti teikti informaciją tik dėl to, kad šią informaciją valdo bankas, kita finansų institucija, atstovo ar agento arba patikėtinio teisėmis veikiantis asmuo arba todėl, kad tokia informacija susijusi su nuosavybės interesais asmenyje.

28 straipsnis

Pagalba surenkant mokesčius

1. Susitariančiosios Valstybės įsipareigoja teikti viena kitai pagalbą renkant nesumokėtus mokesčius. Šiai pagalbai 1 ir 2 straipsnių apribojimai netaikomi. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys gali abipusiu susitarimu nustatyti šio straipsnio taikymo būdą.

2. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „mokestinis reikalavimas“ – Susitariančiųjų Valstybių arba jų vietos valdžios institucijų renkamų visų rūšių ir tipų mokesčių suma tiek, kiek apmokestinimas tais mokesčiais neprieštarauja šiai Sutarčiai ar bet kuriam kitam dokumentui, kurio šalys yra Susitariančiosios Valstybės, taip pat palūkanos, administracinės nuobaudos ir su tokios sumos surinkimu ar apsaugojimu susijusios išlaidos.

3. Jei Susitariančiosios Valstybės mokestinis reikalavimas yra vykdytinas pagal tos Valstybės įstatymus ir jį turi sumokėti asmuo, kuris tuo metu pagal tos Valstybės įstatymus negali sutrukdyti to mokesčio surinkti, tos Valstybės kompetentingo asmens prašymu kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo pritaria tam mokesčio surinkimo mokestiniam reikalavimui. Tą mokestį pagal mokestinį reikalavimą renka ta kita Valstybė, vadovaudamasi savo mokesčių pareigos vykdymo ir rinkimo įstatymų nuostatomis, kaip ir tuo atveju, jei renkami mokesčiai pagal mokestinį reikalavimą būtų jos mokestiniai reikalavimai.

4. Jei Susitariančiosios Valstybės mokestinis reikalavimas yra toks, kad pagal tos Valstybės įstatymus ji gali imtis apsaugos priemonių, norėdama užtikrinti, kad jis būtų surinktas, tos Valstybės kompetentingo asmens prašymu kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo pritaria, kad tam mokestiniam reikalavimui būtų suteiktos apsaugos priemonės. Ta kita Valstybė imasi to mokestinio reikalavimo apsaugos priemonių, vadovaudamasi savo įstatymų nuostatomis, kaip ir tuo atveju, jei renkamas mokestinis reikalavimas būtų jos mokestinis reikalavimas, net jeigu tokių priemonių taikymo metu mokestinis reikalavimas nėra vykdytinas pirmiau minėtoje Valstybėje ar jį turi sumokėti asmuo, turintis teisę sutrukdyti tą mokestį surinkti.

5. Neatsižvelgiant į 3 ir 4 dalių nuostatas, mokestiniam reikalavimui, kuriam Susitariančioji Valstybė pritaria 3 ar 4 dalyse minimais tikslais, toje Valstybėje netaikomi nei laiko apribojimai, nei suteikiama kokia nors pirmenybė, taikytina mokestiniam reikalavimui pagal tos Valstybės įstatymus, vien dėl mokestinio reikalavimo pobūdžio. Be to, mokestiniam reikalavimui, kuriam Susitariančioji Valstybė pritaria 3 ar 4 dalyse minimais tikslais, nesuteikiama jokia pagal kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus tam mokestiniam reikalavimui taikoma pirmenybė.

6. Su Susitariančiosios Valstybės mokestinio reikalavimo buvimo faktu, teisėtumu ar suma susijusi byla neperduodama nagrinėti kitos Susitariančiosios Valstybės teismams ar administraciniam organams.

7. Jei bet kuriuo metu po Susitariančiosios Valstybės prašymo pagal 3 ir 4 dalis ir iki tol, kol kita Susitariančioji Valstybė surenka ir perveda atitinkamą mokestinį reikalavimą pirmiau minėtai Valstybei, atitinkamas mokestinis reikalavimas nustoja būti:

a) jei tai prašymas pagal 3 dalį, pirmiau minėtos Valstybės mokestiniu reikalavimu, kuris yra vykdytinas pagal tos Valstybės įstatymus ir kurį turi sumokėti asmuo, tuo metu negalintis pagal tos Valstybės įstatymus sutrukdyti jį surinkti, arba

b) jei tai prašymas pagal 4 dalį, pirmiau minėtos Valstybės mokestiniu reikalavimu, kuriam ta Valstybė pagal savo įstatymus gali suteikti apsaugos priemones, norėdama užtikrinti, kad jis būtų surinktas,

pirmiau minėtos Valstybės kompetentingas asmuo skubiai praneša kitos Valstybės kompetentingam asmeniui tą faktą ir, kitos Valstybės pasirinkimu, pirmiau minėtoji Valstybė sustabdo arba atsiima savo prašymą.

8. Šio straipsnio nuostatos jokių būdu neturi būti suprantamos kaip nuostatos, kuriomis Susitariančioji Valstybė įpareigojama:

a) įgyvendinti administracines priemones, kurios neatitinka bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymų ir administravimo praktikos;

b) įgyvendinti priemones, kurios prieštarautų viešajai tvarkai (ordre public);

c) teikti pagalbą, jei kita Susitariančioji Valstybė neįgyvendino visų pagrįstų mokesčių rinkimo ar atitinkamai apsaugos priemonių, kurios galimos pagal jos įstatymus ir administravimo praktiką;

d) teikti pagalbą tada, kai tai Valstybei tenkanti administracinė našta yra aiškiai neproporcinga naudai, kurią iš tos pagalbos gauna kita Susitariančioji Valstybė.

29 straipsnis

Diplomatinių atstovybių bei konsulinių įstaigų nariai

Ši Sutartis neturi įtakos mokestinėms privilegijoms, suteikiamoms diplomatinių atstovybių arba konsulinių įstaigų nariams pagal bendrąsias tarptautinės teisės normas arba specialių susitarimų nuostatas.

30 straipsnis

Teisė į lengvatą

Nepaisant šios Sutarties bet kurios kitos nuostatos, Susitariančioji Valstybė kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui nesumažina arba neatleidžia nuo šioje Sutartyje numatytų mokesčių, jei tokio rezidento, arba bet kurio kito asmens, susijusio su šiuo rezidentu, sukūrimo arba buvimo pagrindinis tikslas arba vienas iš pagrindinių tikslų buvo pasinaudoti šios Sutarties teikiamomis lengvatomis, kurių kitaip nebūtų galima gauti.

31 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Susitariančiosios Valstybės praneša viena kitai apie konstitucinių reikalavimų, reikalingų šiai Sutarčiai įsigaliooti, užbaigimą.

2. Sutartis įsigalioja vėlesniojo pranešimo, nurodyto 1 dalyje, gavimo dieną ir jos nuostatos galioja abejose Susitariančiosiose Valstybėse:

a) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos;

b) kitiems pajamų ir kapitalo mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos fiskalinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos.

32 straipsnis Nutraukimas

Ši Sutartis galioja tol, kol jos nenutraukia viena iš Susitariančiųjų Valstybių. Bet kuri Susitariančioji Valstybė gali Sutartį nutraukti, diplomatiniais kanalais perduodama raštišką pranešimą apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju Sutartis netaikoma abejose Susitariančioiose Valstybėse:

a) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos,

b) kitiems pajamų ir kapitalo mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos fiskalinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Pasirašyta dviem egzemplioriais 20... m. d. lietuvių, ir anglų kalbomis, visi tekstai yra autentiški. Kilus nesutarimų dėl aiškinimo, vadovaujamas tekstą anglų kalba.

**Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu**

**Andoros Kunigaikštystės
Vyriausybės vardu**

PROTOKOLAS

Pasirašydamos Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Andoros Kunigaikštystės Vyriausybės sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos (toliau tekste – Sutartis), Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Andoros Kunigaikštystės Vyriausybė susitarė dėl šių nuostatų, kurios yra neatskiriama šios Sutarties dalis.

Atsižvelgiant į Sutarties 28 straipsnį, suprantama, kad sąvoka „vidaus įstatymai“ Lietuvos atveju apima Lietuvoje galiojančius teisės aktus.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Protokolą.

Pasirašyta..... 20.....dviem originaliais egzemplioriais lietuvių, ir anglų kalbomis, visi tekstai yra autentiški. Kilus nesutarimų dėl aiškinimo, vadovaujamasi tekstu anglų kalba.

**Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu**

**Andoros Kunigaikštystės
Vyriausybės vardu**